

Eucharisztia – áldozat, szentség, communio

Szárazon kopogó, tudományos-kodó megfogalmazásnak hat, amit a teológia így fogalmaz meg: az eucharisztia megvalósulásában /in fieri/ az egyház áldozata, létében pedig /in esse/ az egyház szentsége. Pedig valójában világok vannak e két megállapítás mögött.

Az Eucharisztia az egyház *áldozata*. Krisztus szeretett minket, és odaadta magát értünk jó illatú áldozati adományként Istennek (Ef, 5.2). Ez az egyetlen, megismételhetetlen és tökéletes áldozat válik jelenvalóvá minden szentmisében. Valahogy úgy vagyunk ezzel, mint a nap sugaraival. A nap a sugarai által lesz megtapasztalhatóvá és az élet táplálójává. A szentmise is így sugározza bele a történelembe Krisztus szeretetét és élet-áldozatát. De nem csak befogadói vagyunk ennek a felfoghatatlan értéknek, hanem önmagunkat, kéréseinket és jó törekvéseinket is beleajánljuk. Így válik ez a mi áldozatunkká, életünk közép-pontjává. Ezért a szentmisét „ünnepeljük”, a pap „celebrálja”, nem pedig „misét mond”, amit mi „megrendeltünk” a sekrestyében.

Nagy dologról van szó. Nem kellene nekünk is készülni a szentmisére? Nem az utolsó pillanatban beesni a templomba! De jó lenne a szentmise előtt a csendesség a lelkünkben és az

életünkben!

Az Eucharisztia az *egyház szentsége*, amit imádással és tisztelettel veszünk körül. Megszentelődésünknek a forrása. Feuerbach azt mondta, hogy az ember az, amit megeszik. Materialista felfogását akarta így kifejezni, De ez az eucharisziával kapcsolatban sokszorosan igaz: Krisztus testét esszük, hogy Krisztus Testévé váljunk. Az eucharisztia és az egyház szorosan összetartozik, szinte egy. Ott beszélünk egyházzal, ahol az eucharisztia építi és táplálja azt.

Az Eucharisztia *communio*, vagyis közösség. Közösség elsősorban Jézussal, és Óáltala, Óvele és Óbenne az Örök Atyával. Az adventben sokszor idézett prófétai ígéreteknek a beteljesedése tehát az Oltáriszent-ség: velünk az Isten. Hűséges az Isten, aki valóra váltotta ígését.

De közösség az embertestvérekkel is, hiszen Jézus elválaszthatatlanul

összetartozik az Emberrel az első karácsony óta. Amikor az Úr Jézust fogadjuk, vele együtt embertársainkat is befogadjuk: az eucharisztia, a szentáldozás a „szeretet köteléke” lesz. Összefűz mindnyájunkat, akik a keresztségben újjászülettünk, élőkkel holtakkal, üdvözültekkel és üdvöskégre készülőkkel. Ezért az oltár körül

minig többen vagyunk, mint akiket látni lehet.

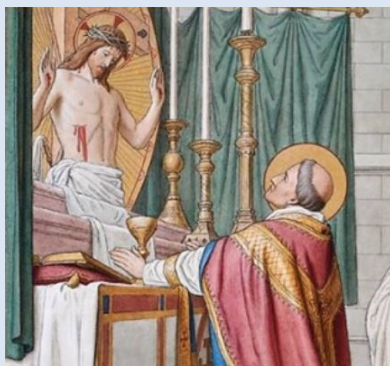
Hálaadással gondoljunk minderre, amikor a karácsonyi szentmisén szívből énekeljük:

„Betlehembe ne menjünk, megtaláljuk Jelen e szent oltáron, magasztaljuk.”

Urbán Gábor plébános

Átlényegülés kiállítás

A négy fal a négy központi gondolatot mutatja meg nekünk: *Átlényegülés, jelenlét, áldozat és élet*. A falaktól szalagok vezetnek a középpont felé, melyeken Auqinói Szent Tamás úrnapi szekvenciájának, költeményének a gondolatai vezették be a látogatót a Misztériumba. Kapukon keresztül lehetett eljutni a fényfaltól övezett középpontba. Az Eucharisziához kapcsolódó elemek nyitották meg az utat: a Szentírás (vagyis az átlényegítő Szó), a kenyér (az alázatos, mindennapi éltető jelenlétet), a bor (az értünk ontott vér) és a víz (minden élet forrása). Középen, a termőföld fölött, az égi fény sugarában lebeg az ostya: az eucharisztikus forrás és a csúcs, ami mindent egybefog és összegez, ahol találkozik és egyesül Isten és az ember. Az Eucharisziában sajátos valóság: a

kenyér s a bor megőrzi színét, ízét, tulajdonságait. A lényege azonban mégis mássá válik: Krisztus teste és vére lesz.

A kiállítás címe, az *átlényegülés* szó ezt a misztériumot akarja kifejezésre juttatni: miközben megmaradnak a színek (vagyis a kenyér és a bor érzékelhető mivolta), „alattuk az egész és csorbítatlan Krisztus ott van, a maga fizikai valóságában testileg is jelen”. Valós jelenlét ez, de nem a hétköznapi biológiai testiség értelmében. A kiállítás erre az érzék feletti érzékelésre hívta meg a látogatót: a képek, csodák, a tárgyak nyelvén vezetett be a titkos középpontba, ahol a fizikai lét felemlékedik, s megnyitja szemeket a valóságon túli valóságra, az igazi *lényegre*.

Forrás: Átlényegülés kiállítás

Az eucharisztikus csodák olyan isteni megnyilvánulások, amelyek célja, hogy megerősítsék a hitünket abban, hogy az Úr teste és vére valóságosan jelen van az Eucharishtiában. Ismerjük a vonatkozó katolikus tanítást: az átváltoztatás szavainak kimondásával – „ez az én testem” és “az én vérem” – a kenyér Krisztus testévé, a bor Krisztus vérévé lesz. Ezt a csodálatos átalakulást **átlényegülésnek** nevezzük, az anyag lényege változik át. A kenyér és a bor csak megjelenésében, jellegében marad ugyanaz. Kiterjedésében, színében, ízben, illatban vagy a tápanyagok vonatkozásában nincs változás, de lényegében, vagy még inkább: az igaz valóságban van, mert a lényeg Krisztus testévé és vérévé lesz. Az átlényegülést nem érzékelhetjük érzékszerveinkkel; a csodás átváltozást csak hittel foghatjuk fel.

Forrás: Átlényegülés kiállítás (aug. 27.-szept. 26., Vigadó Galéria)

Tanúságtétel — Jézus humora

Ne csodálkozzon senki, igen, van Neki. Engem már többször megtréfált, legutóbb nyáron a Manrézában.

Csendmeditációs lelkigyakorlatra mentem egy hétre Dobogókőre, azzal az elszántsággal, *hogy a lehető legközelebb legyek Jézushoz, amennyire csak egy világban élő hívő közel lehet.*

A lelkigyakorlatos ház kápolnájában körben a falak mentén helyezkedtek el a résztvevők, térdelősámlin, székeken és már minden hely foglalt volt, amikor beléptem. A folyosóról kellett hoznom egy széket, kissé zavartan letettem az egyetlen szabad helyre. Az imádság végén, ahogy sorra mentek ki az emberek, mindenki odanézett, volt aki meg is hajolt. Furcsa. Aztán amikor már valaki felém fordulva térdet is hajtott körülnéztem: a tabernákulum lábánál volt a székem, a lehető legközelebb...!

A tabernákulum és a szék

Rozsly Zsuzsanna

Erdő Péter katekézise, 2. rész

De az Eucharisztia nem pusztán a kelesztésre és a feltámadásra emlékeztet. A szentmise valódi *lakoma* is. Azért van ez így, mert maga Jézus azt akarta, hogy Testét és Vérét a kenyér és bor színe alatt valóban egyék és igyák az ő tanítványai. Táplálékunk akart

lenni, az anyagvilág rejtett útjain minket magunkat testi-lelki egészsékként át akart járni, hogy mi is teljesen azonosulhassunk vele. Ezért a szentáldozás bennünk is jelenvaló erővé teszi Krisztus megváltó áldozatát. Hatása pedig a *bűnök bocsánata*, ahogyan ő maga mondta. Az Istennel való legbensőségesebb találkozáshoz, ami az örök élet reménysége bennünk - Szent Pál szavaival: "Krisztus bennetek a megdicsőülés reménye" (Kol 1,27) - meg kell tisztulnunk. Meg kell nemesednünk. Mert hogyan találkozhatunk az emésztő tűzzel, hogy meg ne égnénk, az örök izzással, hogy meg ne semmisülnénk? Mózes leoldja saruját az égő csipkebokor előtt, mert átérzi Isten megrendítő tökéletességét és a saját emberi gyengeségét.

Az Eucharisztia tehát olyan áldozati lakoma, amely minket arra szólít, hogy térjünk meg, hogy bánjuk meg bűneinket, hogy tisztuljunk meg és úgy járuljunk az Úr asztalához. Ezért mondja Szent Pál apostol, hogy vizsgálja meg magát mindenki, és csak úgy egyék a kenyérből és igyék a kehelyből, mert aki méltatlanul eszik és iszik... az a saját ítéletét eszi és issza (vö. 1Kor 11,28).

Ezért volt az Eucharisztia a kezdet kezdetétől Krisztus követőinek lakomája. A tanítványoké, akiknek ő maga megmosta a lábát. Majd később a többieké, akik a keresztségben a víz és a Szentlélek által tisztultak meg bűneiktől. Ma is a felnőttek keresztelesekor rögtön kiszolgáltatjuk a bértálalás szentségét és az Oltáriszentséget is az új keresztyéneknek. Aki pedig később követett el súlyos bűnöket, annak a bűnbánat szentsége biztos lehetőséget kínál a megtisztulásra. A bocsánatos bűnöktől való megszabadulás pedig már a szentmise elején a bánatima komoly elmondásával, az evangélium figyelmes hallgatásával és megszívlelésével, és magával a szentáldozással is lehetséges.

Ezért emeljük fel bizalommal a tekintetünket, mert az Oltáriszentség nem a tökéletesek kiváltsága, hiszen mint Szent Jeromos mondja, ki van közülünk bűn nélkül való, de nem is vehet-

jük méltatlanul magunkhoz, hanem hatunk súlyos bűneinktől is. Így része az Egyház szolgálata által, az apostoloknak és utódaiknak adott bűnbocsátó hatalom révén, őszinte bánat és erős fogadás alapján feloldozást kapunk!"

Bolsenai csoda

Bolsena Lazióban található. A bolsenai csoda a 11. századi Szent Krisztina templomban történt. A templomot egy szent kislány emlékére emelték, aki 12 évesen, K. u. 305-ben vértanúságot szenvedett Diocletianus császár keresztényüldözése alatt.

A történeti kútfők szerint 1263-ban egy „prágai Péterként” emlegetett pap szentmisét mutatott be Bolsenában. A papot erős kétségek gyötörték a tekintetben, hogy vajon az ostya valóban Krisztus testévé változik-e. Az átváltoztatás pillanatában a prágai pap látta, amint az átváltoztatott és megtört ostyából vércseppek hullanak alá az oltárra.

A bolsenai hívek a véres oltárkendőt

ki, amellyel elrendelte Corpus Domini, Úrnapja ünnepét.

Ezután a pápa megbízta Aquinói Szent Tamást az ünnep liturgikus szövegeinek az elkészítésére, de IV. Orbán pápa halála miatt a Corpus Domini ünneplése csak később vált egyetemessé.

Azóta a szent ostyából kicsöppenő vérrel illetett három márvány követ a bolsenai Szent Krisztina templom „Csoda Kápolnájában” őrzik és kérés alapján megtekinthetők. A vércseppek a mai napig egyértelműen láthatók. Az oltárkendő az orvietói dómban található. Az ereklye ma a dóm „Korporálé Kápolnájában” tekinthető meg.

A vérrel áztatott oltárkendőt évente kétszer, Húsvétvasárnap délután és Úrnapján teszik ki közszemlére, az oltárra. Az eucharisztikus csoda tényleges helyén, Bolsenában évente nagy pompával ünneplik meg az Úrnapját. A belváros utcáit friss virágokból készült virágosznyeggel borítják be, és körmenetben hordozzák a vércseppel illetett kövek egyikét.

A bolsenai csodát Raffaello is megörökítette a vatikáni Apostoli Palota szanzáiban, 1512-ben.

körmenet keretében vitték IV. Orbán pápához, aki a közeli Orvietóban tartózkodott. A Pápa meggyőződött az események hitelességéről és 1264. szeptember 8-ai dátummal bullát adott

Közösségi imádás

Az Eucharisztikus Kongresszusra készülődve a plébánosunk a reggeli mise utántól este 6-ig állandó szentségimádást indított el, és a közösségünk úgy érezte, ehhez csatlakoznunk kell.

Mi közösségileg a hétfő délutánból vállaltunk állandóra egy órát. Ez a mi felajánlásunk, de más időpontokban is látogatjuk a Legméltóságosabb Oltáriszentséget. Legtöbbször én képviselem a közösségünket, de időnként a közösségi találkozónk kezdéseként is meglátogattuk Jézust.

Számomra nagyszerű élmény ennyit együtt lenni az Oltáriszentségben velünk jelenlévő Jézussal. Az imádás, dicsőítés, hálaadás után megbeszélem vele a hétköznapi gondokat, bajokat, örömöket. Sok megoldás is érkezik, de van, amikor csak pusztán megnyugszom, hogy rá tudtam bízni ezeket Jézusra, le tudtam tenni a lábai elé. Ő mindig meghallgat, mindig elfogad és mindig hűséges hozzám.

Érseki Katalin

Eucharisztikus jelmép: az élet fája, 1. rész

Az emberiség mindig vágyott arra, hogy már itt a földön megszerezze az örök életet. Aki az élet fájáról ehét, örökké él. Krisztus teste az örök élet eledele. *„Aki eszi az én testemet és issza az én véremet, annak örök élete van, és én feltámasztom őt az utolsó napon.”* (Jn 6,54). Az élet fája tehát az örök élet jelmépe.

Az élet fája három ószövetségi könyvben fordul elő. A Teremtés könyvében, a Példabeszédek könyvében és Ezekiel könyvében.

A paradicsomtörténetben három fa szerepel: a paradicsom fái, melyeket Ádám megkap táplálkozásra, a jó és rossz tudás fája, és szó van egy titok-

zatos fáról is, az élet fájáról (Ter 2,9).

Fotó: magnificat.ro

A Teremtés könyve életfája olyan fa, amely örök életet tudna nyújtani, de az ember számára hozzáférhetetlen lett a bűnbeesés után (Ter 3,24).

Ezekiel a templomból fakadó forrás partján látja az élet fáját, de „gyümölcsfának” nevezi azt, mégis a szövegből kitűnik, hogy arról van szó. Eledeleül szolgál és véd a betegségekkel szemben. Az örök boldogság jelképe, ahol a halálnak és a betegségnek nincs már hatalma (Ez 47,12). A próféta „gyümölcsfája” nem csak eledeleül szolgál, de segít a betegségek elkerülésében is. Gyógyító ereje leveleiben van. Ezekiel ezekkel a képekkel akarja vázolni az örök boldogságot, ahol a halálnak és betegségnek nincs már hatalma.

A Példabeszédek könyvében: Az életfa a bölcsesség jelképe, a bölcsék nyugodt, boldog életének forrása (Péld 13,12; 15,4).

Radnóti Mária nővér

Adventi böjt

Advent, az Úr eljövetelének várása, régóta összefonódott a böjtöléssel is. Régen az adventi időszakban lakodalmat, zajos mulatságot nem tartottak. A nagyböjthöz hasonló bűnbánati és készületi időszak volt az advent, de nem olyan szigorú, mint a nagyböjt. Az ima, az alamizsnálkodás ma is kiemelt cselekedetek az adventi készülődésünkben, a böjt talán kicsit kevesebb hangsúlyt kapott.

Sokféleképpen böjtölhetünk, étellel, vagy mással. Csak **pár ötlet erre a szent időszakra:**

- ◆ Falánkok megfogadhatják, hogy egyenek kevesebbet;
- ◆ Notórius késők: legyenek ott időben minden találkozón;
- ◆ Rendszertelenül élők rendet alakíthatnak ki az időbeosztásukban;
- ◆ Dohányosok füstölhetnek kevesebbet;
- ◆ Édességszeretők mérsékelhetik a

nyalánkságokat;

- ◆ Vadul vezetők vezethetnek most nyugodtan;
- ◆ A gyakran szóban megnyilvánulók hallgathatnak többet;
- ◆ Mogorvák kedvesen szólítsanak meg másokat;
- ◆ Aki türelmetlen, tanuljon meg türelemmel várakozni;
- ◆ A mindenben a rosszat meglátók szemléljék a világ jobb oldalát;
- ◆ Pletykakedvelők mondjanak mindenkiről jót – vagy semmit.

Lehetne a sort a végtelenségig folytatni. Mindenki találhat olyasmit, amin jó lenne csiszolni, javítani. Az advent végén talán mi is változunk – az általunk kívánt irányba... Nem is tűnik olyan nagy dolognak...

Baczó Tamás,

Acsán Zsolt ötletei alapján

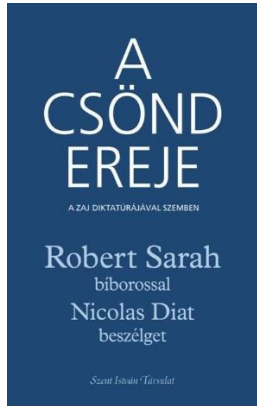
Fotó: Felvidek.ma

Könyvajánló — A Csönd ereje

Alcím: A zaj diktatúrájával szemben

Robert Sarah bíborossal Nicolas Diat beszélget

Ajánlásnak egy rövid részlet a bíboros szavaiból: “A mindennapi élet csöndje a másokkal való együttélés elengedhetetlen feltétele. Az elcsöndesedés képessége nélkül az ember nem tudja meghallgatni, szeretni és megérteni saját környezetét. A szeretet a csöndből születik. Olyan csöndes szívből jön

elő, amely képes meghallani, meghallgatni és befogadni. A csönd a feltétele annak, hogy megváltozzunk, és önmagunk megértéséhez is szükséges. Csönd nélkül nincs se nyugalom, se derű, se belső élet. A csönd barátság és szeretet, belső harmónia és béke. A csönd és a békesség egyetlen szív dobogása.... Isten a csöndben cselekszik.”

Rozslyay Zsuzsanna

ÓKERESZTÉNY IMA ÁLDOZÁS ELŐTT (3.SZÁZAD)

Mindenható Isten, a mi Urunk Jézus Krisztus Atyja, kérünk téged, áldással fogadjuk ezt a szent misztériumot, ne legyen senki számára ítélet!

Mindazokat, akik részesülnek e szent misztériumból, tedd méltóvá Jézus testére és vérére, Mindenható Ur, Istenünk!

(Török József fordítása)

Adventi ima

Urunk, Jézus Krisztus, várjuk eljöveteled, várjuk a békét, mert annyi békétlenség van kívül a világban és bent a szívünkben!

Várjuk eljöveteled, mert az igazságra éhezünk, és annyi igazságtalanság sújtja a népeket és az embereket!

Várjuk eljöveteled, mert szomjazzuk a szabadságot, és mindnyájan a bajok és

bűnök bilincseiben kínlódunk.

Add vissza reménységünket, amit elvesztettünk.

Add meg újra a szeretetet azoknak, akik hideg idegességgel viselkednek egymással szemben.

Nyisd meg szívünket, hogy felragyogó örömet megtapasztalhassuk életünkben.

Kérünk, hallgass meg minket. Ámen.

Közel múlt és -jövő eucharisztikus eseményei és programjai

☞ Az országban 34 helyszínen, melyből 14 a fővárosban található, lehet **adorációs iskolához** csatlakozni. Információ a <https://ador.emmanuel.hu/#/> Helyszínek menüpontban.

☞ A **Missziós Kereszt** november 30-án jutott el az Esztergom-Budapesti Főegyházmegyébe, és különböző templomokban köszöntik majd:

2018. nov. 30. - 2018. dec. 2. Pestszenterzsébet

2018. dec. 6. Egyetemi lelkészség

2018. dec. 7-17. Budakalász és Szentistvánteleg

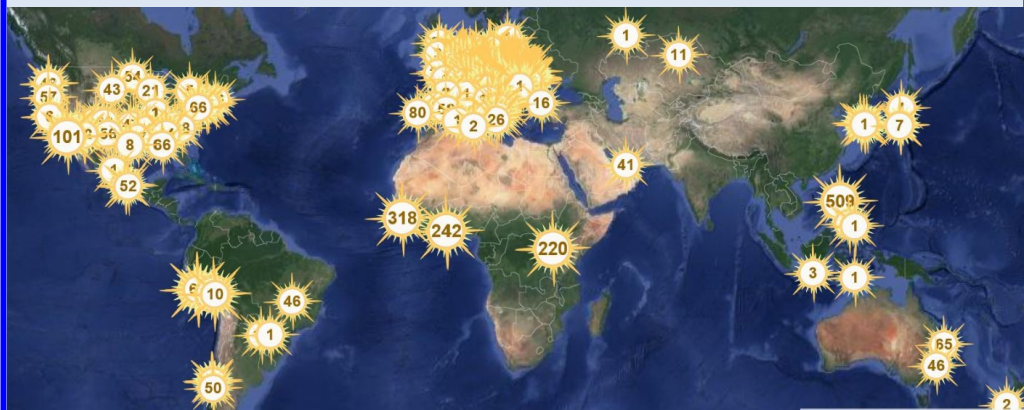
2018. dec. 18. - 2019. január 2. Gazdagréti Szent Angyalok Plébánia

2019. január 3-7. Zuglói Páduai Szent Antal plébánia-
Bosnyák téri templom

2019. február 1-4. Pasaréti templom

☞ Rákosfalván Szentlélek szeminárium indul január 15-én. Érdeklődni: SzentlelekSzeminarium2019@googlegroups.com, ill. Rozsly Zsuzsanna: 30/5382232.

☞ A 2020-ban Budapesten megrendezésre kerülő 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusra készülve 2018. november 24-én, Krisztus Király ünnepének előestéjén ismét **világméretű szentségimádásra** hívtak mindenkit. Tavaly harmincezeren imádkoztunk 18 országban, 840 helyszínen, idén 6 kontinens, 40 országában, 1070 helyszínen 35.000-en imádkoztunk együtt november 24-én.

Tarziciusz

Ez az igaz történet egy kisfiúról szól, akit Tarziciusznak hívtak. Ügyes gyerek volt, szeretett labdázni, de ezen a napon nem ment ki játszani a fiúkkal. Szépen felöltözött a legjobb ruhájába, és édesanyjával együtt átvágott a város forgalmas utcáin. Egészen addig gyalogolt, mígnem már csak kövek és magányos sziklatömbök vették körül őket. Kevés ember járt erre-felé. Kisvártatva megálltak egy nagy szikla előtt. Anyja lehajolt egy kis köért,

ami-vel megkopogtatta a sziklát, majd halkán, de érthetően elmondta a jel-szót.

„Jézus Krisztus”. Erre a szikla oldalán kis rés támadt, majd két erős ember mozgatására elgördült az egész kő. Sötét folyosók tárultak fel előttük,

útjuk végén pedig egy széles barlang fogadta be őket. Itt már sok keresztény várta imádkozva a pap érkezését. Miért kellett az embereknek lejönni ebbe a sötét barlangba? Miért titkolták az imádkozást? Mert a hatalomra éhes uralkodó, a római császár megtiltotta. Azt akarta, hogy csak neki hódoljanak, őt imádják.

A pap jövele után közösen megünnepelték a szentmisét. Ezt követően az atya megjegyezte: "Holnap sok keresztény testvérünket oroszlánok elé vetik.

Ki vinné el nekik az Úr Jézust, hogy megerősítse őket a szentáldozásban?"

Tarziciusz ajánlkozott a feladatra. Szeretne volna Jézust hordozni, és megígérte,

hogy nagyon fog vigyázni rá.

Az oltáriszentséget kis tartóba, majd hófehér selyemzacskóba csomagolták, és a kisfiú nyakába akasztották, egyenesen a szíve fölé.

Tarziciusz még soha nem volt ilyen boldog! Egy téren keresztül kellett áthaladnia, amin ismerős fiúk labdáztak éppen. Hívták őt is játszani, de ezúttal nemet mondott a közös játékra. A fiúk feldühödtek, ráncigálni, taszigálni kezdték, végül kövekkel dobálták. Tarziciusz egész testében fájdalmat érzett, de Jézust mégsem hagyta cserben. A sok ütéstől végül egészen legyengült, lecsukta a szemét és meghalt. Hiába bántották, mégsem tudták elvenni tőle Jézust, akihez még az élete árán is hűséges maradt.

Azóta Tarziciuszt az egész Anyaszentegyház Szent Tarziciusznak nevezik, és szentként tiszteli.

Mi tette őt szentté?

Mit gondoltok, lehetünk mi is szentek? Gyerekek is? Hogyan?

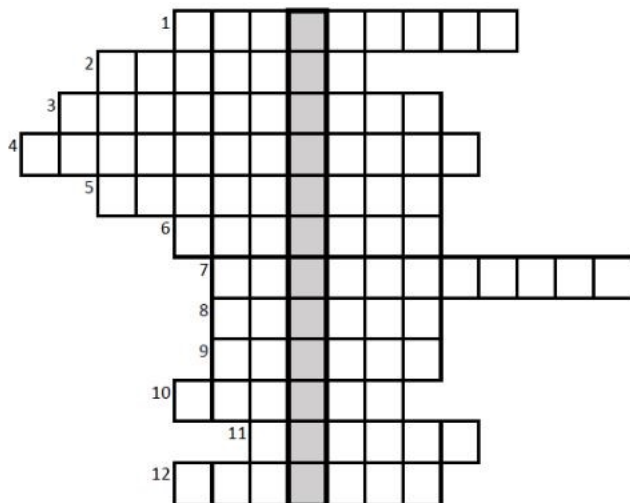
Meg kell halni Jézusért? Hogyan mutathatjuk meg Jézus iránti szeretetünket életünkben?

Látjátok milyen nehéz volt Tarziciusz idejében misére menni? Miért? Nekünk is nehéz? Mi lehet az oka, ha valaki mégsem megy vasárnap szentmisére?

Ezen a héten mutassuk meg szeretetünket Jézus iránt úgy, hogy örömmel veszünk részt a vasárnapi szentmisén! Kérjük Jézust, hogy tanítson minket úgy szeretni Őt, mint Tarziciuszt!

Törökné Leibinger Ágnes

GyerekekNEK

← Keresztrejtvény

1. Hol mondja ezt Jézus?
„Istenem, Istenem miért hagytál el engem?”
2. Barabás kegyelmet kap tőle.
3. Itt élt sokáig Ádám és Éva.
4. Jézus mindig megpihent itt, amikor Jeruzsálembe járt. Itt fogták el Jézust.
5. Kinek mondta Jézus?
„Bizony mondom néked, még ma velem leszel a paradicsomban.
6. Zakariásnak és Máriának is ez az angyal jelent meg.
7. Mózes itt kapta meg a feladatot, hogy Izráel fiait ki-vezesse Egyiptomból.
8. Kis Jézus ebben pihent.
9. Ács mester
10. Férje Perzsia királya volt, AHASVERUS.
11. Mindennap várta, hogy elhozzák Jézust bemutatni a templomba az Úrnak.
12. Isten kegyelme, szeretetteljes megbocsátása

Gyermekszáj

"Szépen rendet rakunk és megyünk az 'Oltásiszséghez', (Hanga, 4 éves)

"Éhes Jézus légy vendégünk..." (Miksa, 4 éves)

Egy sietős, elkésős, hisztis reggelen, amikor végre mindenki beült a kocsiban, Marci (6 éves) megszólal: "Anya, imádkozzunk!"

Gyerekek, milyennek képzelitek el Istent? Eszti, 6 éves: „Istennek terhe van velünk.”

Közép-pesti Plébániák 52. Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszusi Lapja

Szerkesztők: 6 plébánia kongresszusi küldöttei:

Feith Ágota, Lukács Judit, Papp Anna, Radnóti Mária, Rozslay Zsuzsanna, Törökné Leibinger Ágnes, ill. Baczó Tamás, Kata Péter, Lukács András, Tegzes Gergely, Vízy Sándor

Megjelenik kb. 3 havonta. A következő szám március elején várható.

Cikkeket, anyagokat a nek-ujsaq@googlegroups.com címre várjuk köszönettel.

Kamasz sarok—Győztes csapatban játszunk

Forráspont (Ifjúsági eucharisztikus nap 15-30 év közöttieknek) egy kis-pap szemével — 2018. szept. 15.

Mi is az a Forráspont? Jól ismerjük a NEK jelmondatát: „Minden forrásom belőled fakad”. Mi, fiatalok, megkaptuk az útmutatást arra, hogyan találjuk meg ezt a forrást. A rendezvény maga a fiatalokat célozta meg, őket szólította meg, hogy vigyék a világnak Krisztust. A tanúságtételek is fiatalosak és meggyőzőek voltak. Lelkesítő és valóban „feltüzelő” volt ennyi fiatal együtt látni. A rendezvény végén Dr. Erdő Péter bíboros prímás celebrált

szentmisét.

De mit is jelent igazából a fiataloknak a NEK? Mit is jelent nekünk az Eucharisztia, a kenyér színe alatt valószínűleg jelen lévő Isteni Fölség, Jézus Krisztus?

A Forráspont célja nem csupán az volt, hogy ezekre a kérdésekre választ adjon egy-egy fiatal tanúságtétele által, hanem – és talán ez volt a lényegi momentum – a világ okozta szárazság mi-

att kiszikkadt lelket elkezdje feltörni, azért, hogy az evangélium valóban gyökeret tudjon verni a szívekben.

És valóban, a Forráspont sokak szívének keménységét elkezdte meg-törni, de ahhoz, hogy igazán megmunkálhatóvá váljon, nem szabad itt megállni. Tovább kell dolgozni lelkünk szántóin, de már azzal a Krisztussal, aki Eucharishtiában odaajándékozta magát nekünk. Tovább kell keresni az Urat, az evangéliumban, a liturgiában, egymás-ban, de leginkább az Eucharishtiában. Ehhez ad lendületet, erőt és lelkesedést a Forráspont.

Zárásként az Oceans együttes néhány — a Forrásponton is felcsendülő — sorát írom, melyek támpontot adnak: mindannyian küldöttek vagyunk, hogy a világnak elvigyük Krisztust, mert tudjuk azt, hogy Megváltónk soha nem hagy magunkra.

„Lélek, add, hogy Benned teljesen megbízzak, A vízen bátran Veled járok, bárhová hívsz, menjek.

Vigyél tovább, mint a lábam tudna menni. Taníts teljes hittel járni, jelenlétben élni.

Nagy Neved hívom én, és felnézek a vizek fölé. A lelkem Benned megpihen.”

Máté János Kristóf, Esztergom-Budapesti főegyházmegye kispapja